

INDO PRIVÉ

87E EDITIE: SEPT 2015

LAATSTE ACTUELE NIEUWTJES VAN CELEBRATIES EN NON CELEBRATIES UIT DE INDISCHE GEMEENSCHAP

Indo Privé is een onafhankelijk niet politiek georiënteerd blad, dient uitsluitend het wel en wee van de Indische gemeenschap en zijn sympathisanten.

De redactie neemt geen enkele verantwoording voor de ingezonden stukken maar zal zo nodig de reacties naar de verantwoordelijke personen toe sturen.

Het is niet toegestaan om zonder schriftelijke toestemming van de rechtmatige eigenaar of webmaster artikelen en/of publicaties van deze website te dupliceren, of te verspreiden

Generations

ZONDAG 13 SEPTEMBER 2015

Ricky Risolles

Ray Smith

Reboot

Ginger

Eddy Chatelin

Lode Simons

Woody Brunings

Ricky Risolles' nieuwe single met Riem de Wolff, Ray Smith en Lode Simons

Young & Older meet in music'

Laat je verrassen door te gekke optredens, unieke presentaties & yoga, muzikale verrassingen, Meet & Greet, heerlijk eten en meer...

Locatie: Event Plaza • Lange Kleiweg 86 • 2288 GR Rijswijk (langs A4)
Tijd: 14.00-20.00 uur • Vanaf 13.00 uur zaal open / Gratis parkeren!!
Entree: Jongeren tot 18 jr. € 5,- • Volwassenen € 10,- • Tot 12 jr. gratis
Kaartverkoop aan de zaal • Reserveren: info@m-box.nl of tel. 0877-841226
Informatie food- en non-food stands: info@m-box.nl of tel. 0877-841226

**Jongere Indo's
in de spotlights!**

TLP PRODUCTIONS
LICHT & GELUID

Organisatie: Sylvia Budie • M-BOX

Generations..., een bijzonder evenement

Hoeveel interesse hebben de jongere Indo's nog voor hun roots? En hoe Indisch voelen zij zich eigenlijk? Deze 2 vragen houden met name de oudere generatie Indo's de laatste tijd nogal bezig. Er zijn zelfs mensen die zeggen, dat het onvermijdelijk is dat het ras Indo's dreigt uit te sterven. Echter, we zijn het er toch allemaal over eens dat de interessante geschiedenis van de Indo's gewaarborgd moet blijven. Daarom zullen Armando Ello van 'Hoezo Indo' en Armand Mensingh van 'Kundalini Yoga' en het Indisch tijdschrift 'Moesson' dit item op unieke wijze in de spotlights zetten. Tevens zal niemand minder dan Ricky Risolles dit thema op zijn geheel eigen wijze belichten.

Waarom een evenement als Generations?

Wat we met Generations willen bewerkstelligen is dat de jongere Indo's en met name de 3^e en 4^e generatie, zijn of haar affiniteit met hun roots niet verliezen. Zo simpel is het eigenlijk. Hoe leuk is het om te weten waar je groot- en overgrootouders vandaan komen? Hoe leuk is het ook om te weten waar en hoe ze zijn grootgebracht? Hoe anders was hun cultuur, vergeleken met die van jou? Hoe interessant is het om te weten, waarom jouw roots in Indonesië liggen? Wat vertelt de geschiedenis? Armando en Armand zullen al deze vragen op een leuke en luchtige manier onder de loep nemen.

Wat heeft Generations jullie op 13 september te bieden?

Op zondag 13 september bieden wij ruim podium, om met name de jongere Indo's speciale aandacht te geven d.m.v. presentaties, een yoga sessie en een aantal te gekke optredens. De middag begint om klokslag 14.00 uur met een spectaculaire muzikale opening waar diverse artiesten van die dag aan meewerken. Uiteraard is er veel live muziek voor zowel jong als oud. De enthousiaste jongerenformatie B-One-Unity, het muzikale Duo Ginger en de populaire zanger/presentator Ray Smith staan garant voor een enorme variëteit aan muziek met zo hier en daar een leuke muzikale verrassing. De 'oudere' rockers Woody Brunings en Eddy Chatelin van de welbekende Crazy Rockers verheugen zich nu al op een spetterend optreden met de talentvolle jonge muzikanten Lode Simons en Remy Sonnevillie van 'Wipe Out Selection'. De nieuwe single van Ricky Risolles, 'Oma's Song', is reeds gepresenteerd en de artiesten Riem de Wolff, Ray Smith en Lode Simons zullen hem op deze middag vocaal en LIVE volledig terzijde staan. Tevens wordt er een 'Meet & Greet' geboden en in de gecreëerde fotostudio van Armando Ello kan je in een leuke setting zelfs op de foto gaan met je idool. Tussen al het muzikaal "geweld" door presenteert Armando een bijzonder Drieluik. Armand Mensingh staat borg voor een verhaal over INDOtitel en tevens verzorgt hij 'Kundalini Yoga', m.a.w. het bewuste Indo-zijn. Verder staan er enkele info-stands en non-food stands waar je gezellig kunt snuffelen. Om het helemaal compleet te maken zorgt het team van 'Klein maar Fijn' voor de inwendige mens met natuurlijk weer heerlijke gerechten uit de Javaanse keuken en last but not least, de populaire 'Es Boys' verzorgen diverse zoete delicatessen.

Kaarten kan je alleen aan de zaal kopen, maar alvast een plaatsje reserveren is wel raadzaam. Dat kan via email info@m-box.nl of bellen met de reserveringslijn, telefoonnummer 0877-841226.

Graag TOT ZIENS op zondag 13 september bij Generations in het Event Plaza in Rijswijk.

HOGE BOMEN VANGEN VEEL WIND, LAGE STRUIKEN VANGEN VEEL WINST

- Het artikel van Woody Brunings wordt voor 150 procent door mij onderschreven, maar ik dacht ook na over de minder bedeeden in onze samenleving. Tegenwoordig wordt ons land overstroomd met asielzoekers vooral uit Afrikaanse landen. De gelegaliseerden worden in de watten gelegd met huisvesting, nieuwe fietsen en wasmachines, gratis gezondheidszorg en bijstandsuitkeringen. Ook de illegalen worden rijkelijk bedeed met gratis bed, bad en brood. Kossovaren komen op vakantie naar Nederland en toucheren daarna 1.750 Euro oprot premie.
- Hieraan worden miljoenen aan overheid= belasting=gemeenschapsgeld besteed. Dit terwijl in Nederland veel stille armoede heerst, niet alleen onder de gepensioneerden maar ook ouderen, die hun baan verloren hebben door reorganisatie of faillissement. Hier wordt niets aan gedaan. Hoe anders was dit aan het eind van de vijftiger jaren. Duizenden Indische Nederlanders werden door Boeng Karno gedwongen om hun geliefde Gordel van Smaragd te verlaten. Als haring in een ton werden zij naar het koude Nederland verscheept.
- Aldaar aangekomen werden zij in eenvoudige pensions in alle uithoeken van ons land ondergebracht en kregen maar minimale ondersteuning van de Nederlandse regering. Zij hadden echter geen inburgeringcursus nodig om volledig te assimileren met autochtone bevolking. Noch slechter werden de Ambonezen van het voormalige KNIL behandeld. Zij vochten als leeuwen voor de Nederlandse overheid tegen de Indonesische strijdkrachten. Onder het voorwendsel dat het maar slechts tijdelijk zou zijn, werden ook zij gerepatrieerd naar Holland.
- Aldaar werden zij in kampen her en der in het land ondergebracht in op zijn zachts gezegd Spartaanse behuizingen, soms zelfs in voormalige concentratiekampen. Wilt u een voorbeeld hiervan zien, bezoek dan eens het Nationale Openlucht Museum in Arnhem; hier staat een Ambonese barak. De tweede generatie Indische Nederlanders en Nederlandse Ambonezen blonken uit door hun muzikaliteit en ritmegevoel.
- De belanda's kopieerden en/of vertaalden klakkeloos de vooral Amerikaanse maar ook Engelse muziek. De Indo's en Ambo's speelden ook Amerikaanse nummers, maar in hun eigen arrangement zowel tonaal als qua ritmiek. Voor mij persoonlijk blijft nog steeds het mooiste voorbeeld de 10 inch LP Tielman On Stage uit 1958 met bewerkingen van o.a. 18th Century Rock, Pretend, April in Paris en Rosalie. Deze LP werd gemaakt met peperdure Gibsons, die de schoonvader van Andy voor hen gekocht had.
- Toen The Tielman Brothers overgingen op goedkopere Fenders werden zij het voorbeeld voor iedere Indo/Ambo band. De Fender Jazzmaster, de Klemt Echolette bandecho en de Fender Showman werden hun standaard uitrusting, Zelfs gerenommeerde groepen met een eigen stijl als The Crazy Rockers en The Javalins begonnen met het kopiëren van The Tielman Brothers. Ook The Black Dynamites onder leiding van de excellente saxofonist Harry Koster, die aanvankelijk een unieke eigen geluid hadden, gingen over op de Tielman stijl. The Tielman Brothers verdienden in Duitsland vorstelijke gages en in navolging hiervan vertrokken tientallen Indo bands naar Duitsland om aldaar het grote geld te verdienen. Alleen de op Höfners spelende Zaanse Rollers en de Haagse Hot Jumpers met ieder hun eigen specifieke sound bleven in Holland. De Indo-Rock periode heeft geduurd van 1958 t/m 1963.

HOGE BOMEN VANGEN VEEL WIND, LAGE STRUIKEN VANGEN VEEL WINST

De term Indo-Rock werd voor het eerst in 1978 gebruikt door pop historicus Piet Muys in zijn artikel in het Engelse muziekblad New Gandy Dancer over Electric Johnny&the Skyrockets. Gedurende die periode was er weinig belangstelling voor deze muziekstroming en dat is logisch; in die tijd kreeg men slechts bekendheid door optredens en grammofoonplaten. Alleen The Tielman Brothers en The Crazy Rockers traden in Scheveningen op en er zijn toentertijd relatief weinig Indo-Rock platen uitgebracht; bovendien misten zij vaak het raffinement van hun live optredens.

Ere wie ere toekomt, het was Leon Donnars die de Indo-Rock weer nieuw leven inblies. Voor zijn Rock 'n Roll Revival Show in mei 1981 bracht hij roemruchte Indo-Rock groepen zoals The Crazy Rockers, The Javalins, The Black Dynamites, The Royal Teens en The Valiants weer bij elkaar en gaf hiermee de Indo-Rock opnieuw gestalte. Ook richtte hij de Stichting Indo-Rock op, organiseerde voor de Leden Indo-Rock avonden en gaf van 1992 t/m 2005 een kwartaal magazine uit met allerlei Indo-Rock wetenswaardigheden en mooie foto's. Leon deed dit alles voorstreekt belangeloos sterker nog: er moest regelmatig geld bij. Er waren echter anderen die de door Leon gepopulariseerde Indo-Rock gebruik maakten om hiermee goed geld te verdienen en dit vindt nog steeds plaats. Een kwalijke zaak want praktisch alles wat heden ten dage als Indo-Rock geafficheerd wordt, heeft hier niets mee van doen.

De grote Indo Drie zijn niet meer onder ons: Andy, Frank en Harry; zij spelen nu samen in de eeuwige gitaarjachtvelden. Er reteren nu nog vier Indo-Rockers van het eerste uur: Woody Brunings, Eddy Chatelin, Hans Bax en Robby Latupeirissa. Robby treedt niet meer op en Hans Bax speelt samen met Ben Poetiray het Tielman repertoire. Niks mis mee natuurlijk maar wat mij enigszins stoort dat hij zich op Facebook Hans Javalin noemt, terwijl iedereen weet dat Franky Franken het boegbeeld van The Javalins was. Woody en Eddy treden nog steeds op, zowel met The Crazy Rockers als solo. The Crazy Rockers bestaan inmiddels 57 jaar en zijn hiermee de oudste Nederlandse popband maar "still going strong".

De moraal van dit verhaal? Vroeger was inderdaad alles beter, zeker muzikaal.

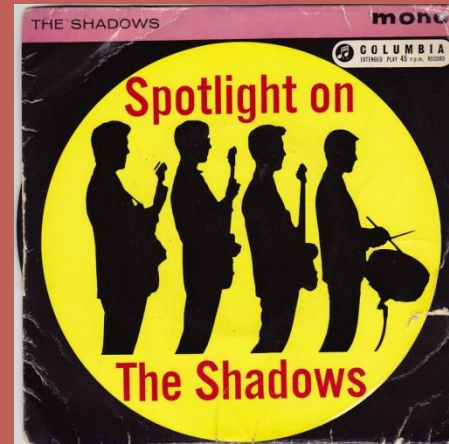
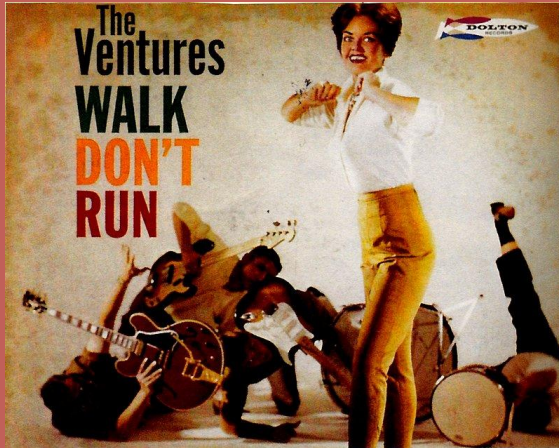
Cees Bakker

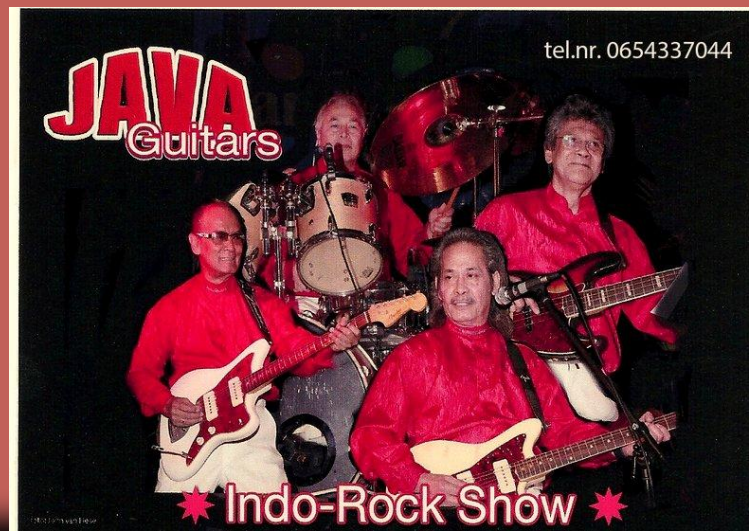
Mijn eerste plaatje

Als 6-jarige jochie keek ik vol bewondering naar mijn oudere broer die in SORONG (Nieuw Guinea) in allerlei Hawaïbandjes speelde. Gecombineerd met de muzikale confrontatie die ik in 1962 meemaakte toen ik in Nederland aankwam en kennis maakte met de instrumentale ROCK van THE VENTURES en THE SHADOWS wist ik dat mijn toekomst in de muziek zou liggen.

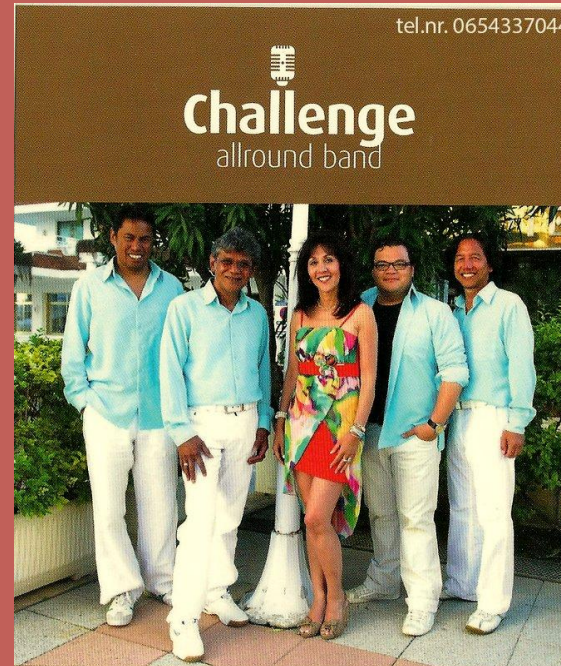
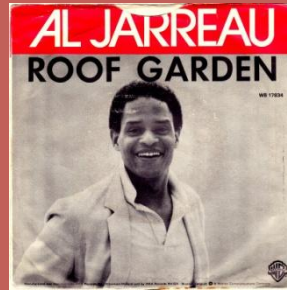
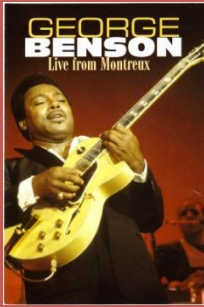
In Dordrecht kocht ik bij platenzaak Spiering mijn eerste, ja gelijk heuse LP van THE VENTURES, welke muziek ik overigens nog altijd weet te waarderen.

Via de ROCK & ROLL van ELVIS, CLIFF en JERRY LEE LEWIS kwam ik later in aanraking met JAZZ, FUSION EN HAWAII-MUZIEK maar ben ook altijd de INDO ROCK trouw gebleven en speel alweer geruime tijd met HANS, BENNY en DAAN in de band J A V A G U I T A R S.

Mijn eerste plaatje

Op mijn muziekcolder houd ik mij o.a. bezig met het componeren en arrangeren waarbij ik mij zeker ook laat inspireren door mijn favorieten, GEORGE BENSON, AL JARREAU en STEVIE WONDER.

Qua optredens bewaar ik bijzonder dierbare herinneringen aan FREEK FRANKEN waarmee ik met zijn SELECTION in de beginjaren zeventig een Europese tournee maakte zo ook aan de optredens met ANDY TIELMAN die voor altijd op mijn netvlies staan.

Wat platen betreft staat het nummer van JIMMY SMITH,.... AND I LOVE HER SO, in mijn ziel gegrift, daar ik het met veel plezier ontelbare malen met de band CHALLENGE heb gespeeld.

Met enige trots durf ik te melden dat ik naast echtgenoot, papa, opa ook voor altijd MUZIKANT zal blijven.

Persbericht

Symposium 'Oorlog in beeld'

In het symposium 'Oorlog in beeld' in Museum Bronbeek op 13 september 2015 zullen vier sprekers de stand van zaken m.b.t. oorlogsverslaggeving in conflictgebieden presenteren.

Dr. Remco Raben (bijzonder hoogleraar koloniale en postkoloniale cultuurgeschiedenis en letterkunde aan de Universiteit van Amsterdam) zal het historisch kader van de periode 1945-'50 schetsen. Vilan van de Loo (ghostwriter, schrijfster en spreker) brengt vrouwelijke oorlogsverslaggevers in de periode 1945-'50 voor het voetlicht. Marielle Uitert (freelance fotograaf in conflictgebieden) spreekt over haar ervaringen als fotograaf in Afghanistan, Irak en Syrië. Tot slot zal het Media Centrum Defensie zijn huidige werkwijze m.b.t. oorlogsverslaggeving belichten. Presentator is drs. Hans van den Akker, conservator Museum Bronbeek.

De toegangsprijs van het symposium bedraagt €10,- incl. consumpties. Er is een beperkt aantal plaatsen. Reserveren is noodzakelijk en kan t/m 9 september 2015 via

Loket.KTOMM.Bronbeek@mindef.nl.

Van 13 augustus t/m 31 december 2015 is in Museum Bronbeek ook de fototentoonstelling 'Oorlog in beeld' te zien: een overzicht van foto's van de conflictsituatie in de periode 1945-'50 in Nederlands-Indië/Indonesië en meer recente conflictsituaties waarbij Nederlandse militairen betrokken waren.

Zeventig jaar geleden begon in Nederlands-Indië/Indonesië een periode van gewapende strijd. Aan de kant van de Indonesische Republiek werd deze oorlog in beeld gebracht door onder andere IPPHOS, *Indonesian Press Photo Service*. Aan de zijde van het koloniale Nederland gebeurde dat onder meer door Charles Ernest van der Heijden, een journalist-fotograaf in dienst van het Nederlandse leger. De koppeling naar het heden is gemaakt met foto's van Marielle van Uitert, die als fotojournalist de gevolgen van tegenwoordige conflicten voor de bevolking in landen als Irak en Afghanistan fotografeerde.

Einde persbericht

Mijmeringen van Lilian Ashof

Als ik berichtjes van vrienden/vriendinnen uit het verre tropenland binnenkrijg en mijn ogen sluit en zalig dromend in het heden vertoef, zie ik de beelden voorbij komen uit een heel ver verleden. Ik dwaal dan af in een tijd, die nooit meer terug zal komen. Onder de tropenzon zie ik weer het palmenstrand met de wuivende palmen, kali's die door het groene landschap stromen. Ik zie sawa's, duizelingwekkende ravijnen, bamboebossen en in de verte de rookpluimen van vulkanen. Ik hoor gamelangeluiden, vermengd met het gesjirp van de jangkriks die de tropennacht inluiden. Ik geniet dan stilletjes van de volle maan en een heldere sterrenhemel.....

Nu zit ik hier in Holland, ver van het mooie Zonnige Insulinde waar mijn hart nog steeds naar uit gaat. Terwijl ik deze taferelen al mijmerend bekijk, kom ik ineens tot het besef, dat ik het vroeger, spijtig genoeg, nooit zo bewust heb beleefd

Ineens word ik opgeschrikt door de deurbel, een collectant staat met een busje te rammelen en plots bevind ik mij weer in het hier en nu.....

Verjaardag door Lilian Ashof

Vaak denk ik terug aan mijn kantoortijd. Bijvoorbeeld aan een koffiepauze met gebak als er iemand op het werk jarig was. Dat was altijd leuk en gezellig een dergelijke onderbreking; er werd dan o.a. gevraagd wat je gekregen hebt, wat je gaat doen en of er veel mensen komen.

Ik heb daar nog nooit iemand echt enthousiast over horen vertellen. Meestal zag men als een berg tegen de avond op na zo'n lange werkdag, want dan kwamen er zoveel mensen en werd het zo druk. Als het 'feest' in het weekend viel, was het letterlijk en figuurlijk helemaal feest. "Vreselijk! Ze komen al om 11 uur en ze blijven de hele dag, En dan moet er ook nog voor de inwendige mens gezorgd worden en moet er nog gekookt worden ook!" was meestal de kreet.

De keren dat ik op zo'n verjaardag verscheen, zijn gelukkig op één hand te tellen! De ontvangst was goed, hoor, je glas was geen moment leeg en een toastje ging er altijd wel in, maar ik voelde mij eigenlijk nooit echt op mijn gemak. 't Was nooit ongedwongen en spontaan, je moest "gezellig" zijn en doen en daarvoor moest je drinken en door dat drinken zakte het peil, bij menigeen kreeg je die "leut". "Uiterst gezellig" zeiden ze dan. Familie van de jarige zag je niet of voor hoogstens één of anderhalf uur. Wel burens en vrienden.

Al vroeg in de avond stapte ik dan ook op, want thuis had ik genoeg te doen. Bedankt en tot ziens en weg was ik!

's Lands wijs, 's lands eer, sudah het is nu eenmaal zo. Natuurlijk gaat het vaak ook anders. Met meer stijl!

Geef mij maar een Indische verjaardag! Daar zie je veel familie, dan even niets en dan enige close-friends. En met cola en appelsap kom je al een heel eind. Cendol en es kelapa muda, rozenstroop met kelapa muda en kolang kaling erbij wordt al heel aardig, maar dan zijn er de risolles, lumpia's, pasteitjes, pangsits, kwee dit en kwee dat en op speciaal verzoek van de jarige: makanan besar! En alles home-made, natuurlijk de maaltijd extra speciaal!

En voor al die culinaire hoogstandjes is soms dagen gewerkt door tantes, nichten en kennissen en daar zit het hem in, denk ik! Iets eigens wordt gedaan, aan de dag gelegd en dat alleen roept al lang vóór de grote dag een bepaalde sfeer en spanning op!

Gezellige drukte noemt men dat. De verjaardag zelf is daardoor heerlijk ontspannend. "Bij jullie Indo's is het altijd zo gezellig", hoor je dan! Maar goed, wij zijn ook niet iedere dag jarig!

Deze twee prachtige verhalen van Lilian Ashof zijn ingezonden door: Ronny Nilant

Weer een boeiend verhaal van Annie Nelissen-Havinga.

Met dank aan Lilian Ashof.

Het leven in Indonesië kende naast vreugde ook verdriet en onaangename kanten. Dit waar gebeurd verhaal is op papier gezet door mijn moeder zaliger Annie Nelissen-Havinga die op deze manier trachtte het leed dat haar zuster was overkomen, van zich af te schrijven.

EEN NACHT VAN VERSCHRIKKING (Een waar gebeurd verhaal)

Na de capitulatie van Japan op 15 augustus 1945, brak de Indonesische vrijheidsstrijd in alle hevigheid los. Voor de geïnterneerden kwam geen bevrijding, want ze mochten de kampen niet uit daar het buiten levensgevaarlijk was door de onvoorstelbare verschrikkingen en het gruwelijke geweld waarmee de revolutie gepaard ging.

De Nederlanders die buiten de interneringskampen waren gebleven, maar desalniettemin veel ellende en leed moesten doorstaan, omdat zij helemaal geen middelen van bestaan meer hadden, probeerden toen in de kampen bescherming te zoeken tegen het revolutionair geweld hetgeen niet iedereen lukte.

In de periode van het gezagsvacuüm, de “Bersiap tijd”, zijn veel Nederlanders het slachtoffer geworden van plunderende en moordende bewapende groepen, die toen hun kans zagen om hun haat tegen de Nederlanders te botvieren.

Ook een jongere, reeds overleden zuster van mij, heeft het geweld aan de lijve ondervonden. Zij woonde toentertijd in het gehucht Jambu Dipa (5 km van het Garnizoensstadje Cimahi in de Preanger) waar haar man na zijn pensionering (dat gebeurde toen op 55 jarige leeftijd) een lapje grond had gekocht om er een boerderij te beginnen. Daar is echter niet veel van terechtgekomen door het uitbreken van de Japanse oorlog. Zij hadden van de ene op de andere dag geen inkomsten meer want pensioenen en salarissen werden niet meer uitbetaald. De harde en kommervolle tijd onder de Japanse bezetting hebben ze overleefd. Maar toen de oorlog met Japan voorbij was, stond hen nog meer leed en ellende te wachten.

Het was in die “Bersiap tijd” (Bersiap! was de uitroep waarmee de pemuda’s aanvielen) dat mijn zuster en haar man op een nacht wakker schrokken door een hevig gebonk op de deur en het roepen van: “Ajo, lekas! Buka pintu!” (Vooruit, snel! Open de deur!)

Toen zij voorzichtig door het venster naar buiten gluurden, zagen zij een groep Indonesiërs staan, die kennelijk niet veel goeds in de zin had.

De schrik sloeg mijn zuster om het hart. Het gebonk op de deur werd heviger en een man bleef maar schreeuwen dat ze de deur moesten openen. Wat moesten ze doen? De deur openen? Om vermoord te worden misschien?

“Pak de kinderen en vlucht door de achterdeur!” fluisterde haar man haar op gejaagde toon toe. “Ik blijf hier en zie wel wat ik doe”.

En voor al die culinaire hoogstandjes is soms dagen gewerkt door tantes, nichten en kennissen en daar zit het hem in, dankzij! Iets eigens wordt gedaan, een dag geland en dat alleen roept al lang vóór de grote dagen een bepaalde sfeer

Vluchten? Ja, maar waarheen? De dichtstbijzijnde Nederlandse buurman woonde ettelijke kilometers bij haar vandaan. Verder waren er vlak in de buurt nog maar de kamponglieden die het beslist niet waagden haar te helpen uit vrees voor represailles van hun eigen volk. Maar misschien wilde haar gewezen staljongen die voorbij de sawahvelden woonde haar toch wel helpen en haar en de kinderen in zijn kamponghuisje of ergens buiten op zijn erf verbergen! In ieder geval moest ze hier weg, het huis uit! De gedachte flitste door haar hoofd. Wanhopig en met de doodsangst in haar lijf, liep ze toen met de baby in haar armen het huis door naar de achterdeur, gevolgd door haar zoontje. Maar bij de achterdeur waar een palang pintu (dwarsbalk op de deur) op zat, hoorde ze ook stemmen. De bende had heel het huis omsingeld, behalve daar, waar het lege vervallen kippenhok stond, dat tezamen met de grote schuur en de dapur (keuken) het achtererf van de sawahvelden scheidde. Zij rende, voor zover dit haar in het nachtelijk duister mogelijk was, naar het kippenhok, trapte de biliken wand (wand van gevlochten bambo) daarvan in, liep al struikelend de met het struikgewas begroeide helling af en belandde toen op de galangan (sawahdijk). Bezeten van angst, met slechts de gedachte het vege lijf en dat van haar kinderen te redden, probeerde ze over de smalle glibberige dijkjes een veilig heenkomen te zoeken. Haar zoontje volgde haar doodsbang op de hielen.

Maar één van de mannen had het geraas van de ingetrapte en vallende biliken wand gehoord en was achter om de schuur gelopen om haar achterna te zitten. Mijn zuster was waarschijnlijk nog geen 100 meter voortgestrompeld toen zij die man achter zich hoorde. Plots werd zij bij de arm gegrepen; ze verloor haar evenwicht en viel met haar baby in de sawahmodder. Terwijl de baby erbarmelijk begon te huilen, voelde mijn zuster toen hoe ze vele malen op het hoofd werd geslagen met een voorwerp dat een grote steen kon zijn geweest of een kolf van een revolver. Als mokerslagen zo hard, kwam het aan. Ze dacht niet beter dan dat haar laatste uurtje had geslagen en krimpnd van de pijn, smeekte zij hartverscheurend om genade.

“Ampun! Ampun!” (Genade, genade) riep ze telkens en telkens weer, totdat een genadige bewusteloosheid zich van haar meester maakte. Hoelang zij buiten westen had gelegen wist ze niet, maar toen zij weer bij haar positieven kwam, hoorde ze haar zoontje angstig zeggen: “Opstaan mammie, opstaan!”

“Is die man weg, jongen? Is hij weg?” vroeg ze, bevend en zwakjes van het gebeurde. Ja, de man was verdwenen en zij moest zorgen dat zij hier zo gauw mogelijk wegwkwam. Zij krabbelde overeind, pakte haar huilende baby uit de modder en dacht, waarheen nu?

Waarheen? Terugkeren naar de woning durfde ze niet. Misschien had haar man ook het lot van zoveel Nederlanders ondergaan en was hij vermoord, afgeslacht! Dan maar het maïsveld in, die een eind verder achter de woning lag.

In haar dunne nachtpon en op blote voeten zocht ze in de koude, slechts door sterren verlichte nacht, langs de smalle galangans een weg naar het maïsveld, waar zij met haar kinderen tussen het manshoge gewas wegkroop en neerhurkte. Toen zij een arm om de schouders van haar zoontje sloeg, voelde zij iets nats en warms aan zijn hals. Bloed! wist ze, het was bloed! Eén moment dacht ze, dat de onverlaat een mislukte poging had gedaan om de hals van haar zoontje door te snijden. Maar het bleek dat hij zo hard op zijn achterhoofd was geslagen, dat hij er een gapende wond van had opgelopen, waaruit het bloed langzaam wegsijpelde.

Van vermoeienis en de doorgestane emoties viel de jongen in slaap, evenals de baby. Maar mijn zuster bleef wakker, hopen en biddend dat er verder niets vreselijks meer zou gebeuren.

Toen de ochtend aanbrak en de zon haar eerste stralen naar de aarde zond, hoorde mijn zuster plotseling stemmen die naderbij kwamen. Verschrikt dacht ze, dat de bende daar weer was, maar toen hoorde zij haar naam roepen. Het was haar man die haar kwam zoeken. Goddank, hij was niet vermoord! Zij kwam uit haar schuilplaats tevoorschijn en zag dat haar man in het gezelschap was van twee geüniformeerde mannen. Haar man had namelijk zodra hij daartoe in staat was geweest, vanuit de kecamatan (kantoor van het kamponghoofd) naar de Indonesische stadspolitie gebeld om hulp. Zelf was hij ook door de bende gemolesteerd, maar er verder nog genadig van afgekomen, want hij had evengoed op een beestachtige manier afgeslacht kunnen zijn. Doch in de woning was vrijwel alles overhoop gehaald en vernield. (Veel later werd de woning van mijn zuster door extremisten tot aan de grond toe afgebrand).

Met de rood witte vlag van de jonge republiek vóór op de politieauto wapperend, is mijn zuster met haar man en kinderen dwars door het dorpje Citeureup, dat een broeinest was van extremisten, naar mijn woning in de stad (zelf was ik toen nog niet het kamp in gevlucht) gereden.

Nooit zal ik de aanblik van mijn zuster vergeten, toen zij uit de politieauto stapte. Geheel ontdaan en vuil van de opgedroogde modder en met een hoofd dat aan één kant bijna tweemaal de oorspronkelijke omvang had, het gezicht paars blauw gekeurd van de inwendige bloeduitstortingen, was zij het toonbeeld van doorgestane terreur en ellende. Ook haar zoontje zag er vreselijk uit in zijn met bloed bevedekte kleren.

Nadat zij in het ziekenhuis waren behandeld voor hun verwondingen, zijn zij toen in het RAPWI kamp opgenomen, van waaruit zij later, geheel berooid, met de eerste regeringskolonisten naar Nieuw-Guinea zijn geëmigreerd. Ze dachten daar een nieuw bestaan te kunnen opbouwen, maar kwamen bedrogen uit, omdat Nieuw-Guinea later ook onder de soevereiniteit van Indonesië kwam.

Mijn zwager is in Nieuw-Guinea overleden en begraven en mijn zuster werd met haar kinderen naar Nederland geëvacueerd, waar zij echter nooit goed heeft kunnen aarden.

Ondanks die nacht van verschrikking, die haar diep heeft aangegrepen en al het overige oorlogsleed dat zij heeft doorgemaakt, is haar liefde voor haar geboorteland altijd gebleven. Wat heeft zij daar vaak heimwee naar gehad!

Enkele jaren geleden is zij na een langdurige ziekte die zij van een beroerte had overgehouden, overleden.

ANNIE NELISSEN-HAVINGA

Ook dit verhaal is ingezonden door: Ronny Nilant

Foto van Ger Sinai

Er is niets aan de hand !

Gedicht van prof J. Dequeker, prof. reumatologie U.Z. Pellenberg Leuven

Er is niets aan de hand en ik voel me nog fris
want ik ben nog zo gezond als een vis
't is alleen da'k wat jicht in mijn knieën krijg,
en het praten gaat soms met een piepend gehijg.
Mijn pols is wat zwak en wat dun wordt mijn bloed
maar ik ben voor mijn leeftijd nog redelijk goed

Die steunzolen onder mijn voeten dat gaat,
anders zou ik niet kunnen lopen op straat.
Soms wordt de slaap me nachten lang niet gegund,
maar ik merk dat je ook wel eens zonder kunt.
Mijn geheugen wordt minder, soms duizelt mijn hoofd,
maar dat valt niet op, geen mens die 't gelooft.
Denk niet dat ik vaak daar in zorg over zit,
want ik ben voor mijn leeftijd nog werkelijk fit.

Ze zeggen dat je de oude dag
als de gouden leeftijd beschouwen mag.
Maar af en toe twijfel ik daar toch wel aan
als ik 's avonds weer moe naar bed ben gegaan
met mijn oren in de la en mijn tanden in een glas
en mijn ogen op de tafel als ik uitgelezen was.
En voor dat ik inslaap bedenk ik me dan:
Zit er nog iets los dat ik wegleggen kan?
Terwijl het mij zo slecht nog niet zit
want ik ben voor mijn leeftijd nog tamelijk fit!

Er is niets aan de hand !

Elke morgen stof ik mijn hersens wat af
en ben blij met de dag dat God me weer gaf.

Dan haal ik de krant en lees na mijn bad
de overlijdensberichten in het ochtendblad.

Als mijn naam er niet in staat, weet ik dat ik nog leef,
het was dus de bedoeling dat ik nog wat bleef.

Ik geloof dat er toch iets heilzaams in zit
want ik ben voor mijn leeftijd nog redelijk fit

Wat is voor dit alles tot slot de moraal

die te leren valt uit dit goedmoedig verhaal?

Voor elk die het ouder zijn glimlachend draagt
als een ander je weer eens "Hoe maakt je het?" vraagt

is het beter te zeggen dat het best met je gaat
dan die lui te vertellen hoe het echt met je staat!!!

Groeten van een gepensioneerde

 Cees Duifhuizen

 Als herinnering aan het overlijden van Will Malakusea vroeger bekend als country zanger Will Shane, plaats ik nogmaals de clip, die ik 2 jaar geleden gemaakt heb tijdens zijn gastoptreden (op de clip samen met Edu Schalk) bij Pasar Malam Etten-Leur.

 <https://www.youtube.com/watch?v=J71zhLqfG4A> Judy met een spontane optreden van Will Malakusea gemaakt door Cees Duifhuizen

Kliniek MCL

Botulinumtoxine • Fillers • Peelings • Vampirefacelift • PDO-threadlift
Ruim 10 jaar ervaring in de cosmetische geneeskunde

Met onze behandelingen kunnen we u helpen met het:

- Verminderen van frons- en lachrimpels
- Herstellen van gelaatscontouren, hals, decolette
- Opvullen van lippen
- Behandeling van migraine, overmatig transpireren, tandenknarsen
- Behandeling van litteken en acne
- Haaruitval, beginnend kaalheid

4-5-6 september 2015 TT Hall Assen

4-5-6 september 2015 TT Hall Assen

Pasar Malam

Pasar Malam

Presentatie:
Sylvia Elders

ASSEN

Bad Habit

Ray Smith

Sound of Njoy

Wipe Out Selection

Ester Latama

Kroncong Toegoe Modern

Hawaiian Fantasy

Lucky Minds

Aziatische markt

Op de Pasar Malam waant u zich even in het Verre Oosten. De vele kraampjes met Aziatische spullen en specerijen, de klanken van Indonesische muziek en de geuren van versbereide Oosterse gerechten maken een bezoek aan de Pasar Malam Assen tot een unieke belevenis!

U kunt er ook heerlijk eten in één van de restaurants of lekker swingen op de dansvloer tijdens optredens van vele top-artiesten.

Kortom; kom ook shoppen, smullen en swingen op de Pasar Malam Assen!

Kom lekker eten op de Pasar!

Openingstijden

Vrijdag en zaterdag van 13.00u tot 23.00u.
Zondag van 12.00u tot 20.00u.

Vrijdagmiddag tot 17.00 uur is de entree voor 65plussers slechts € 2,50!

Entree

Volwassenen € 6,- 65plus € 6,-
Kinderen tot 6jr gratis, tot 12jr € 6,-

Locatie

De Haar 11 - 9405 TE Assen.
Direct aan de snelweg.
A28 afrit 32 A

Bereikbaarheid OV

Op vr en za tussen 9.00 en 18.00 uur ook bereikbaar met lijnbus 4 vanaf station Assen. Halte TT Circuit op 10 min lopen.

Organisatie

Expo Management & FLAM Productions
Tel: 0546 - 546820 Mob: 06 - 20582405

Licht & geluid verzorgd door:
JB Tec Productions &
Breezy Sound Projects

Kortingsbon

Toon deze bon bij de kassa ontvang voor één persoon € 1,- korting op de entree.

Niet geldig in combinatie met andere acties

Kijk voor het exacte programma op:
www.pasarmalam-assen.nl

Kijk voor meer informatie en het programma op
www.pasarmalam-assen.nl
www.flamproductions.nl of like ons op Facebook!

Kumpulan Kerketuinen

een special dans-matinee op
zondag 6 september 2015

van 14.00 -18.00 uur
zaal open: 13.30 uur

Indische hapjes aanwezig

Entree: 4 euro p/p

M.M.V.

The Sunset Band

Gast zangeres
**Silvia
van Est**

SBS Bridge, Kerketuinenweg 2, 2544 CW Den Haag (2e etage – Lift)
hoek Kerketuinenweg / Dedemsvaartweg . gratis parkeren.
Openbaar vervoer: RandstadRail 4, uitstappen halte Dedemsvaartweg. (2e zijweg links)

TEAM ROCK AROUND THE SIXTIES
ELKE ZONDAGMIDDAG VAN 13U TOT 16U

Vincent,

Arnold,

Eddy C,

Hans en Ron

Indo Privé Top 20 video's

1x klikken hieronder om de video's te bekijken

[1 Donau wellen / Carioca](#)

[2 Ajoh Den Haag](#)

[3 Poco poco style](#)

[4 Just out of reach](#)

[5 I'm Comming home](#)

[6 God dank ik ben een Indo Boy](#)

[7 Beautiful Hawaii](#)

[8 I'm in love again](#)

[9 Ramona](#)

[10 In the still of the night](#)

[11 Juanita](#)

[12 18th century rock](#)

[13 Kasian Den Haag](#)

[14 Waktu potong padi](#)

[15 Shake rattle and roll](#)

[16 Sepanjang jalan](#)

[17 What I say](#)

[18 To soon to know](#)

[19 Indonesië ik hou van jou](#)

[20 Waarom daarom](#)

[21 Afscheid van Indonesië](#)

....The Crazy Rockers en de Mariniers Kapel

....Hans (Antje Miemat) en Jody (HDSoundstudio)

....**Ricky Risolles**

....Eddy C

....Woody Brunings, Pim Veeren en Eddy C

....Ricky Risolles

....Stella Makadoero en Eddy C

....Jim Pownell and The Hot Jumpers

....Blue Diamonds

....Jack Jersey

....Nick Mackenzie

....Andy en Reggy Tielman

....Wieteke van Dort

....Edu Schalk op Bali

....The Black Dynamites

....Yuni Shara

....Eddy Chatelin

....Benny Poetiray

....Anneke Grönloh

....Ed Brodie

...Eddy C

Indo Privé word gesponsord door

Sir Winston Leisure Center
Gen. Eisenhowerplein 27 • 2288 AH Rijswijk
TEL 070-3 192359 FAX 070-3192430
info@sirwinston.nl

Fred Lammers
Postbus 243 • 7600 AE Almelo
TEL 0546- 865811 gsm 06-20582405
info@flamproductions.nl

uw gesprekspartner
voor al uw
feestelijke zaken en
zakelijke feesten
Specialist
in het organiseren
van evenementen
in de Indonesische sfeer
Pasar Malam
Assen/Hengelo/Arnhem

INDO PRIVÉ

TOT ZIENS

Redactie medewerkers :

Drs. W. Brunings

Armand Filon

Indo Privé steunpunt : Edu Schalk

Directeur en supervisor: E. B. Chatelin

Heeft u nog interessante nieuwtjes die het waard zijn om gelezen te worden,
stuur ze dan naar onze redactie.

indoprive@gmail.com

